

בס"ד

פֶּתַק לְעֵשָׂרִים שָׁנָה

ספור עם מסר
מֵרַבִּי יַעֲקֹב יִצְחָק הוֹרֹבִיץ זי"ע"א
ה'חֹזֶה' מְלוֹבְּלִין

●
ה'תק"ה - ה'תקע"ה
פולין

ר' מרדכי פתח את המגרה הסודית ושלף בזהירות את המעטפה.
הוא פתח אותה. הוציא ממנה בעדינות פסת נייר לא גדולה בכלל,
קרר אותה לעיניו, ו-
לא.

זה לא יכול להיות!!!

**האם הוא מדמין? האם הרהורי לבו
גורמים לו להזות, ולהמציא דבר שלא
ייתכן?**

ר' מרדכי נשם נשימה עמקה, מצמצ בעיניו בחזקה, ורכן שוב
מעל הפתק.
כן.

הוא לא טועה. הוא רואה נכון.

**כשהוא בקשי נושם, גופו רועד
בהתרגשות מטלטלת, קרא ר' מרדכי
שוב ושוב את הנכתב בפתקה
שלפניו, בשפה הפולנית.**

ר' מרדכי עמד בתור אל הרבי הקדוש, ה'חוזה מלובלין', כשהוא נרגש כלו. זהו? טלטולי הדרך הגיעו לסיומם? הוא באמת נגש כעת לבקש ברכת פרדה? קשה היה לו להאמין. כל כך מהר חלפו הימים! זאת הפעם הראשונה שהגיע אל הרבי, לפני שבוע בלבד. כשתכנן את הנסיעה, היה נראה לו ששבוע זה זמן רב. אבל כאן,

נפאס
כעצרת
הפס
כפספר
הפא

